

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023182 22 U
Tuzla, 01.08.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **N.H.**, sina N., iz L., ..., zastupanog po punomoćnici Tefidi Mušanović, advokatu iz Lukavca, ul. Skendera Kulenovića bb, protiv rješenja tuženog **Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar**, broj FZ3/2/2-31-1-984-3/22 MB/OB: ..., od 01.11.2022. godine, u upravnoj stvari **ostvarivanja prava na starosnu penziju**, dana 01.08.2023. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu ovog rješenja, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 13.12.2022. godine ovom sudu podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog toga što sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti, što u aktu nije pravilno primijenjen zakon, što se u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupilo po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je tužilac stekao uslove da se "njegov obračun penzije vrši kao pravo na starosnu penziju", a ne "i dalje kao pravo na invalidsku penziju", s obzirom da je navršio 65 godina života i ima potrebne godine staža osiguranja prema važećem Zakonu o penzijsko-invalidskom osiguranju; da tuženi, kao drugostepeni organ, pogrešno tumači materijalno pravo - Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju koji je stupio na snagu dana 01.03.2018. godine, i to odredbe kojima je propisano da prava koja su osiguranici ostvarili prema ranijem Zakonu, pripadaju i dalje, što nije sporno, ali da tužilac "zadržava takva prava u kategoriji invalidskih penzija", čime je "izvršena zaštita osiguranika", i da se tumačenje navedenih odredaba ne može vršiti "u pravcu da se tužitelj sprečava da prelazi u drugu kategoriju osiguranika, odnosno nosioca starosne penzije, tako da tužitelj iz kategorije invalidskih penzionera sa navršenih 65 godina života prelazi u kategoriju penzionera sa starosnom penzijom"; da se do stupanja na snagu Zakona od 01.03.2018. godine tužilac "nije nalazio u kategoriji osoba koje su ostvarile pravo na starosnu penziju po osnovu navršenih 65 godina života", jer je, u vrijeme kada je ostvario pravo na invalidsku penziju na snazi bio Zakon "sa kojim je bio i upoznat i koji mu je u budućnosti garantovao pravo da će sa navršenih 65 godina života ostvariti pravo na starosnu penziju"; da je tumačenje "Ustavnog suda u odnosu na relevantni Zakon" proizvelo pravnu nesigurnost, jer "takvo tumačenje vrši i povredu prava na imovonu iz Evropske konvencije o ljudskim pravima", a "svi niži sudovi sude u skladu sa

konkretnim predmetom"; da su osiguranici "kao ranjiva kategorija", penzioneri, i ne mogu i ne smiju trpiti "štetne posljedice nekompetentnih sudija Ustavnog suda", dok "sudije nižih sudova imaju mogućnost u svakom konkretnom predmetu postupati u skladu sa relevantnim zakonom".

Tužbom se predlaže da sud poništi osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vrati na ponovno rješavanje upravnim organima, a da se tuženi obaveže da tužiocu nadoknadi troškove za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa upravnog predmeta slijedi da je osporenim rješenjem bliže opisanim u uvodu presude tuženi, kao neosnovanu, odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja Kantonalne administrativne službe Tuzla broj FZ6/2/1-35-190630-5/15, od 20.07.2022. godine, kojim je prvostepeni organ, kao neosnovan, odbio zahtjev tužioca da mu se prizna pravo na starosnu penziju.

Iz činjenica predmeta dalje slijedi: da je, pravosnažnim privremenim rješenjem prvostepenog organa od 21.07.2014. godine, tužiocu priznato pravo na srazmjerni dio invalidske penzije u iznosu od 150,5821 KM, s tim da mu je trajnim rješenjem od 30.08.2017. godine priznato pravo na srazmjerni dio invalidske penzije u iznosu od 152,7534 KM; da je tužilac, dana 07.07.2022. godine, prvostepenom organu, putem predmetne punomoćnice, podnio zahtjev za ostvarivanja prava na starosnu penziju; da je prvostepeni organ u postupku po tom zahtjevu, između ostalog, utvrdio: da je tužilac korisnik invalidske penzije počev od 11.06.2013. godine, i da je na dan priznavanja prava na invalidsku penziju imao navršenih 65 godina života, te 22 godine, 06 mjeseci i 19 dana ukupnog penzijskog staža; da je prvostepeni organ, na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog utvrđenja, donio prvostepeno rješenje, pozivajući se na odredbe člana 140. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 13/18 i 93/19 - Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, 90/21 i 19/22).

Protiv prvostepenog rješenja tužilac je izjavio žalbu tuženom, koji je istu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, nalazeći da je prvostepeno rješenje u svemu pravilno i zakonito.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih tužbenih razloga zbog kojih se predmetna tužba pobija.

Naime, odredbama člana 40. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 13/18 i 93/19 - Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, 90/21 i 19/22), koji je je bio na snazi u vrijeme podnošenja predmetnog zahtjeva, propisano je:

Član 40.

(Uslovi za starosnu penziju)

*Pravo na **starosnu penziju ima osiguranik** kada navršši 65 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja, odnosno najmanje 20 godina penzijskog staža ili kada navršši 40 godina staža osiguranja bez obzira na godine života.*

Iz sadržaja citiranih odredaba tog Zakona jasno proizilazi da pravo na **starosnu penziju** može zakonito ostvariti **isključivo osiguranik** (tj. lice koje je **u osiguranju**), i to kada ispuni uslove propisane tim članom, ali **ne i korisnik** (bilo koje) **penzije**, uključujući i **invalidsku**.

S obzirom da ni tim, a ni odredbama tog Zakona, kao ni odredbama ranijeg Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12), nije predviđena mogućnost da **korisnik invalidske penzije**, nakon ispunjenja uslova za ostvarivanje prava na starosnu penziju, ima pravo da traži priznavanje starosne, umjesto invalidske penzije, i sud smatra da je zahtjev tužioca neosnovan, budući da **ne postoji valjan zakonski osnov** da mu se, kao **korisniku invalidske penzije**, prizna **pravo na starosnu penziju**.

Iz tog razloga sud smatra neosnovanim navode tužbe da tužilac "sa navršenih 65 godina života" iz "kategorije invalidskih penzionera prelazi u kategoriju penzionera sa starosnom penzijom", i da mu je raniji Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji je bio na snazi u vrijeme kada je ostvario pravo na invalidsku penziju, garantovao pravo da će, u budućnosti, sa navršenih 65 godina života, ostvariti pravo na starosnu penziju, jer ni u tom Zakonu nisu postojale takve odredbe.

Sud je detaljno cijenio i analizirao sve pomenute i ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da isti, po važećem materijalnom i procesnom pravu, nisu od uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.